

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320204295
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4320204295.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: E. K., narodený XX.X.XXXX, bytom B. K. XXX/XX, R. V., zastúpený: JUDr. Ondrej Mészáros, advokát so sídlom Brezová 10, Želiezovce, IČO: 36112321, proti žalovanému: Z. B., narodený X.X.XXXX, bytom S. X, B., zastúpený: Józsa a partneri, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 7, Nitra, IČO: 53815963, o ochranu osobnosti a priznanie náhrady nemajetkovej ujmy 10.000 eur, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 20. januára 2022 č. k. 7C/35/2020-107 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- Okresný súd Levice (súd prvej inštancie) uznesením zo dňa 20. januára 2022 č. k. 7C/35/2020-107 (napadnuté uznesenie) zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 7C/35/2020-50 zo dňa 30.3.2021 pre zmeškanie žalovaného.
- V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanému urobiť verejné ospravedlnenie rovnakým spôsobom, t. j. prostredníctvom sociálnej siete O. a prostredníctvom T. tak ako žalovaný zverejnil zvukový záznam týkajúci sa žalobcu ako aj jeho prejavov osobnej povahy. Aby bolo dané ospravedlnenie prístupné verejnosti v rovnakom rozsahu a rovnakým spôsobom a taktiež zaplatiť mu sumu vo výške 10.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy.
- Súd doručoval žalovanému žalobu spolu s jej prílohami a uznesením č. k. 7C/35/2020-35 zo dňa 10.9.2020, ktorým žalovaného podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej na Okresný súd Levice dňa 11.8.2020, aby vo svojom vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Zároveň ho súd poučil, že vyjadrenie k žalobe má predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana dostala jeden rovnopis. Záverom zdôraznil, že ak žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie (§ 273 CSP). Žalovanému bolo toto uznesenie spolu so žalobou a prílohami doručené podľa § 32 ods. 5 písm. b) Zákona e-Governmente dňa 30.9.2021, a to márnym uplynutím úložnej lehoty. Žalovaný sa napriek výzve súdu k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprel. Vzhľadom k tomu Okresný súd Levice vo veci rozhodol podľa § 273 CSP rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č. k. 7C/35/2020-50 zo dňa 30.3.2021, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Žalovanému bol rozsudok doručený dňa 5.5.2021 o 00:04 hod. márnym uplynutím úložnej lehoty podľa § 32 ods. 5 písm. b) Zákona o e-Governmente).
- Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že dňa 6.7.2021 žalovaný doručil návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Levice č.k. 7C/35/2020-50 zo dňa 30.3.2021, v ktorom uviedol, že dňa 22.06.2021 mu bola zo strany právneho zástupcu žalobcu doručená písomná výzva na splnenie

povinnosti uloženej uvedeným rozsudkom. Žalovaný vo svojom návrhu ďalej poukázal na prísne formalistický výklad CSP a nerešpektovanie základných zásad konania a práva na spravodlivý súdny proces zo strany súdu, argumentujúc, že zakotvenie prísneho režimu doručovania v CSP (§ 106 CSP, § 111 ods. 3 CSP, § 112 CSP) má priestor len v prípade, ak má žalovaný o spore vedomosť, pričom musí platiť, že žalovanému treba raz doručiť riadne a to žalobu a následne je už zodpovednosť za preberanie zásielok na strane sporu. Poukázal ďalej na skutočnosť, že zo strany žalovaného nebola vedomosť o aktívnej elektronickej schránke fyzickej osoby na doručovanie písomností, pričom uvedená schránka je už deaktivovaná. Argumentoval ďalej, že pri šetrení ohľadom používania elektronickej schránky sa dozvedel to, že bolo podozrenie zo zneužitia jeho schránky ako fyzickej osoby podnikateľa (do ktorej bol rovnaký prístup ako do schránky fyzickej osoby) a táto bola administrátorom bez vedomia žalovaného aj zrušená, pričom z uvedeného jednoznačne vyplýva, že je podozrenie na zneužitie schránok žalovaného a nemožno teda pokladať zo strany súdu podmienku riadneho doručenia za splnenú len na základe formálneho vykázania doručenia. Súd mal podľa názoru žalovaného skúmať, či mal žalovaný možnosť sa so žalobou oboznámiť, resp. či vedel o prebiehajúcom konaní, či používa elektronicкую schránku, a to aj napriek tomu, že súd musel mať vedomosť o tom, že žalovaný cez elektronicкую schránku písomnosti nepreberá, ale doručované poštou áno, nakoľko na uvedenom súde prebieha so žalovaným niekoľko konaní v rôznom procesnom postavení. Uviedol tiež, že zo strany súdu je potrebné zvážiť aj tú skutočnosť, že žalovaný aj vzhľadom na svoj vek nie je počítačovo natoľko gramotný, aby bez pomoci tretej osoby dokázal obsluhovať elektronicкую schránku. Skutočnosť, že žalovaný elektronicкую schránku nevyužíval preukazuje aj to, že v nej má len neprevzaté dokumenty.

5. K návrhu na zrušenie rozsudku sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že v danom prípade sú súdy, resp. orgány verejnej moci povinné zo Zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente v znení neskorších predpisov, prioritne doručovať všetky písomnosti v elektronickej podobe do elektronickej schránky v prípade, že ju má niekto zriadenú. Argumentoval, že žalovaný je zodpovedný za to, aby si svoju poštu tak listinnú ako aj elektronicкую preberal riadne a včas, v opačnom prípade mu hrozí fikcia doručenia. V súvislosti s vekom a počítačovou gramotnosťou žalovaného uviedol, že nie je možné uveriť tvrdeniam žalovaného, keďže dokázal vyhotoviť obrazové snímky z jeho elektronickej schránky, alebo na W..T..M. nahrat' zvukové záznamy, za ktoré bola na žalovaného žaloba podaná, taktiež je vidieť, že s elektronicickou schránkou má skúsenosti, resp. s ňou už pracoval, nakoľko z vyhotoveného snímku elektronickej schránky je vidieť vytvorenie niekoľkých priečinkov, ktoré tam pôvodne pri aktivovaní elektronickej schránky nie sú (priečinky ako: daňový úrad, finančná správa, polícia, sociálna poisťovňa, atď.), preto toto tvrdenie žalovaného je jednoznačne zavádzajúce a alibistické, resp. vyhybajúce sa zodpovednosti. Vo vzťahu k deaktivácii a podozreniu zo zneužitia schránky žalovaného, resp. že bola bez jeho vedomia administrátorom zrušená uviedol, že je to nepravdepodobné, nakoľko k zrušeniu došlo až následne po obdržaní zaslanej výzvy na splnenie povinnosti, ktorá mu bola doručená dňa 22.06.2021 a k zrušeniu elektronickej schránky došlo dňa 28.06.2021. Argumentoval ďalej, že súd rozsudok pre zmeškanie vydal až približne po 5 mesiacoch, odkedy žalovanému uplynula lehota na vyjadrenie a dal súdu do pozornosti zásadu, podľa ktorej práva patria bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné práva uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalovaný sa k samotnej žalobe nevyjadril, čo žalovaný odôvodňoval jej nedoručením.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 32 ods. 5 písm. b) Zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (ďalej ako Zákon o e-Governmente), § 273, § 277 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku s tým, že predpokladom úspešnosti návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 a 3 CSP je kumulatívne splnenie štyroch podmienok, ktorými sú: návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, existencia ospravedlniteľného dôvodu zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP, návrh na zrušenie rozsudku musí byť podaný do 15 dní odkedy sa žalovaný o rozsudku dozvedel a v neposlednom rade musí byť k návrhu pripojený aj zmeškaný úkon, v danom prípade vyjadrenie k žalobe. Dôkazné bremeno ohľadom ospravedlniteľného dôvodu zmeškania lehoty ako aj ohľadom včasnosti podania návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zaťažuje navrhovateľa.

7. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalovaný sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel dňa 22.06.2021 z písomnej výzvy právneho zástupcu žalobcu, ktorým žalovaného vyzval na splnenie povinnosti uloženej žalovanému rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 7C/35/2020-50 zo dňa 30.3.2021. Prvú a tretiu podmienku, a síce podanie návrhu na zrušenie rozsudku v lehote do 15 dní odkedy sa žalovaný o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, považoval tak súd za splnenú. V ďalšom sa súd prvej inštancie zaoberal existenciou ospravedlniteľného dôvodu na strane žalovaného, pre ktorý zmeškal lehota na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP. Ospravedlniteľným dôvodom sú len

také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, nepredvídateľne a boli objektívnou alebo subjektívnou príčinou, v dôsledku ktorej sa žalovaný nemohol vyjadriť k žalobe, a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie úkonu. V zmysle uvedeného tak ospravedlniteľným dôvodom nie je skutočnosť, ktorá bola žalovanému vopred známa, ak žiadne objektívne či subjektívne dôvody nebránili tomu, aby sa k žalobe vyjadril.

8. Súd prvej inštancie poukázal na to, že Civilný sporový poriadok sprísnil režim doručovania tak, aby obštrukcia pri preberaní zásielok nemohla byť prekážkou pre plynulé prejednanie a rozhodnutie veci. Aj zo systematického výkladu ustanovení CSP je zrejmé postupnosť súdu pri doručovaní písomností, pričom fyzickým osobám sa doručujú písomnosti primárne cestou súdu na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu, pričom doručovanie do elektronickej schránky prichádza do úvahy ako druhý a následný spôsob doručovania za predpokladu, že fyzická osoba má elektronicкую schránku aktivovanú. Až v prípade, že písomnosť nie je možné z objektívnych dôvodov doručovať na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu a fyzická osoba nemá aktivovanú elektronicкую schránku, doručuje súd na adresu podľa § 106 CSP a to doručujúcimi orgánmi podľa § 107 ods. 1 CSP. V prípade fyzických osôb aktiváciu elektronickej schránky vykoná správca modulu na žiadosť majiteľa elektronickej schránky, ktorá sa podáva prostredníctvom aktivačnej funkcie elektronickej schránky, a to ku dňu uvedenému v žiadosti, najneskôr tretí pracovný deň po doručení žiadosti. Ak teda žalovaný napriek svojmu tvrdeniu, že nie je dostatočne počítačovo gramotný, o aktiváciu svojej elektronickej schránky na elektronicкую komunikáciu požiadal, potom musí niesť aj procesnú zodpovednosť za spravovanie svojej elektronickej schránky. Ak zároveň žalovaný tvrdí, že o aktivácii svojej elektronickej schránky ako fyzickej osoby nemal vedomosť a že má podozrenie, že došlo k zneužitiu jeho elektronických schránok, pričom poukazuje na to, že jeho elektronicкая schránka fyzickej osoby podnikateľa bola bez jeho vedomia administrátorom zrušená, je potrebné uviesť, že žalovaný zneužitie svojej elektronickej schránky fyzickej osoby nepodnikateľa žiadnym spôsobom nepreukázal. Pokiaľ ide o prípadné zrušenie jeho elektronickej schránky ako fyzickej osoby podnikateľa, toto tvrdenie je z hľadiska doručovania súdnych zásielok v predmetnej veci irelevantné.

9. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaným uvádzané dôvody na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nie sú dôvodmi, ktoré by žalovanému objektívne znemožnili, aby sa včas vyjadril k žalobe a teda nie sú spôsobilé privodiť zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v dôsledku čoho tak druhú podmienku a síce existenciu ospravedlniteľného dôvodu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP na strane žalovaného, nepovažoval súd prvej inštancie za splnenú.

10. Súd prvej inštancie poukázal na to, že z dôkazu predloženého žalovaným je zrejmé, že v elektronickej schránke žalovaného sa žaloba s prílohami nachádza. Preto ak žalovaný využil spôsob zvrátenia rozsudku spočívajúci v jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a napriek tomu sa so žalobou neoboznámil a kvalifikované vyjadrenie k žalobe spolu s návrhom súdu nezaslal, keď vo svojom vyjadrení vo všeobecnosti len uviedol, že v celom rozsahu tvrdenia žalobcu ako aj jeho uplatňované nároky popiera, keď vo svojom vyjadrení neuviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, nepripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, (ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva), potom nemožno dospieť k inému záveru, než že nesplnil ani štvrtý predpoklad pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Ak by sa totiž žalovaný so žalobou doručouanou do elektronickej schránky pre potreby vyjadrenia sa k žalobe oboznámil, zistil by, že napriek jeho tvrdeniu o stručnosti odôvodnenia a opisu žaloby, sa v rozsudku pre zmeškanie odôvodnenie žalobného nároku žalobcu tak ako ho sám uviedol v žalobe, nachádza. Žalovaný sa však k žalobe kvalifikovane nevyjadril ani v rozsahu vyplývajúcom zo samotného rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

11. Keďže žalovaný netvrdil a neosvedčil také dôvody zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe, ktoré by boli ospravedlniteľnými dôvodmi, keď k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepripojil vyjadrenie k žalobe, v ktorom by uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; (ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva), dospel súd prvej inštancie k záveru, že neboli kumulatívne splnené všetky predpoklady, za ktorých môže súd rozsudok pre zmeškanie zrušiť, preto návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

12. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie žalovaný, žiadal uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo uznesenie zmeniť tak, že jeho návrhu bude vyhovené. Uviedol, že súd prvého stupňa nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie trpí vadami, nakoľko bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ tým, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov. Rovnako

súd nesprávne právne posúdil vec, keď aplikoval nesprávnu právnu normu a obsah správne aplikovanej právnej normy nesprávne interpretoval. Aj keď sa súd prvého stupňa odvoláva na vykonané dôkazy, tieto vzal za svoje a stotožnil sa s nimi len v častiach, ktoré uvádzal vo svojom vyjadrení žalobca a to bez toho, aby aspoň na základe zákonných ustanovení overil ich pravdivosť. Žalobca pritom argumentoval vybranými účelovými spojeniami, ktoré podporovali jeho tvrdenia, avšak ktorých celkový kontext v rámci právnych predpisov hovorí niečo celkom iné a má zásadne iný význam.

13. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že skutočnosť, že neočakávané a nepredvídateľné skutočnosti pre zmeškanie lehoty možno brať na zreteľ len v prípadoch ak je zo strany strán konania vedomosť o prebiehajúcom konaní. Žalovanému nebola doručená žiadna informácia o prebiehajúcom konaní a tak určite nemožno tvrdiť, že nenastala objektívna skutočnosť, ktorá spôsobuje ospravedliteľný dôvod zmeškania lehoty, aj keď v tomto prípade je s poukazom na európsku judikatúru otázne či lehota vôbec uplynula, resp. začala plynúť. Poukázal na to, že v návrhu tvrdil a súd prvej inštancie to odignoroval, že z konštantnej judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. vo veci C-292/10 M. G. Y.; alebo C-394/07 D.) jednoznačne vyplýva tá skutočnosť, že zakotvenie prísneho režimu doručovania v CSP (§ 106 CSP, § 111 ods. 3 CSP, § 112 CSP) má priestor len v prípade, ak má žalovaný o spore vedomosť. Súd vo svojom rozhodnutí odignoroval základné princípy pri rozhodovaní tým, že ignoroval ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít akou bez pochybností je Súdny dvor EÚ, a to bez toho aby takýto postup, resp. odklon odôvodnil. Súd opakovane skĺzol k prísne formalistickým výkladom CSP za nerešpektovania základných zásad konania a práva na spravodlivý súdny proces. Ďalej žalovaný uviedol, že nemal vedomosť o aktívnej elektronickej schránke fyzickej osoby na doručovanie písomností, do ktorej boli súdom spomínané písomnosti zasielané. Súd pri doručovaní aj v iných prebiehajúcich konaniach mu doručoval písomnosti prostredníctvom pošty, a tieto písomnosti aj riadne preberal a preberá. Je preto nepochopiteľné prečo zrovna v tomto konaní, ktoré je právne mimoriadne náročné, sa snažil súd doručovať výlučne elektronicke, napriek tomu, že to bolo niekoľkokrát neúspešné. Rovnako aj Generálna prokuratúra SR v pripomienkovom konaní k CSP konštatovala, že ak má strana o prebiehajúcom spore vedomosť, vie si svoje záležitosti ohľadom doručovania zabezpečiť tak, aby predišla prípadným komplikáciám (oznámiť súdu emailovú adresu, ustanoviť si advokáta a iné), pričom žalobca má o prebiehajúcom spore vedomosť vždy, žalovaný až po doručení žaloby. Z tohto dôvodu musí platiť, že žalovanému treba raz doručiť riadne, a to žalobu, a následne je už zodpovednosť za preberanie zásielok na strane sporu. Skutočnosť, ktorú preukázal o tom, že jeho schránka, do ktorej sa prihlasuje rovnakým spôsobom, bola zneužitá a zo strany administrátora aj zablokovaná, je veľmi podstatná najmä pri preukazovaní doručenia práve do tejto schránky. Súd prvej inštancie opomenul, že pri doručovaní písomností do elektronickej schránky sa po uplynutí lehoty na prevzatie už dané dokumenty nedajú otvoriť, resp. prevziať a prečítať, a to aj napriek tomu, že správa o ich doručovaní sa v elektronickej schránke nachádza. Z uvedeného dôvodu sa tak nemohol oboznámiť s obsahom podanej žaloby a rovnako ani pripojiť k návrhu kvalifikované vyjadrenie k žalobe. Tu neobstojí ani konštatovanie súdu, že sa kvalifikovane nevyjadril ani v rozsahu vyplývajúcom zo samotného rozsudku pre zmeškanie, nakoľko uvedené rozhodnutie mu rovnako nebolo doručené a v zmysle § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku, ktorú vyberá súd, čo s poukazom na celý priebeh tohto konania žalovaný nechcel predčasne hodnotiť, preto len tvrdenia žalobcu v celom rozsahu poprel.

14. Žalovaný poukázal na komentár profesora Y. v Civilnom sporovom poriadku (jeden z autorov), podľa ktorého je súd povinný skúmať, či žalobcom tvrdený skutkový stav je nesporný a prihliadať na všetky skutočnosti, na ktoré súd zo zákona prihliadať má. Ak súd dospeje k názoru, že žalobcom tvrdený stav nie je nesporný, napriek tomu, že by boli splnené všetky podmienky na vydanie kontumačného rozsudku, súd takýto rozsudok nevydá. Rovnako sa vyjadril vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd Nitra v rozhodnutí 15Cob/113/2019 zo dňa 03.03.2021. Postup súdu, ktorý vydá kontumačný rozsudok v konaniach o ochrane osobnosti, ktoré sú svojím charakterom konania mimoriadne právne náročné najmä po stránke hmotnoprávnej nie je namieste a celé konanie neprípustne zľahčuje a zjednodušuje. Konania o ochrane osobnosti sú príliš komplikované, aby sa v nich postupovalo uvedeným spôsobom. Zdôraznil, že sa zdržiava na adrese trvalého pobytu, preberá riadne poštu a plní si svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z činnosti súdu a ostatných štátnych orgánov, o čom svedčia aj iné prebiehajúce konania na Okresnom súde v Leviciach, kde pri doručovaní na adresu riadne a včas preberá písomnosti a reaguje podľa pokynov súdu. Namietal aj porušenie práva na spravodlivý proces a to postupom súdu v uvedenej veci, nakoľko aj napriek tomu, že išlo o postup súdu, kde vyniesol rozhodnutie bez nariadenia pojednávania je súd v zmysle § 219 CSP povinný oznámiť vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu najmenej 5 dní pred verejným vyhlásením rozsudku, k čomu v tomto prípade nedošlo.

15. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

19. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vypořiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné. Napadnuté uznesenie zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 220 ods. 2 CSP.

20. Odvolací súd k odvolacím dôvodom žalovaného dodáva, že v prípade ak má sporová strana aktivovanú elektronickú schránku, súd doručuje súdne listiny podľa § 106 CSP a § 107 ods. 1 CSP v prvom rade do elektronickej schránky a je irelevantné, že v inom súdnom konaní súd doručoval listiny sporovej strane na adresu bydliska. Taktiež je irelevantné, že sporová strana svoju elektronickú schránku nekontroluje a neoboznami sa s listinami do nej doručenými. V konaní bolo preukázané, že žalovaný má alebo mal v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie aktivovanú elektronickú schránku, ktorá mohla byť aktivovaná iba na základe jeho žiadosti. Stupeň jeho počítačovej gramotnosti nemá vplyv na posúdenie doručovania do tejto schránky.

21. Tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie nedodrжал procesný postup súdu, keď v zmysle § 219 CSP neoznámil vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu najmenej 5 dní pred verejným vyhlásením rozsudku, je nedôvodné. V danej veci súd nerozhodol rozsudkom ale uznesením. Ustanovenie § 219 ods. 1 CSP sa týka výlučne rozhodnutia formou rozsudku. V prípade rozhodnutia formou uznesenia súd podľa § 235 ods. 1 CSP vyhlási uznesenie verejne len v prípade, ak bolo vydané na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu. V danej veci o taký prípad nejde, nebolo potrebné verejné vyhlásenie uznesenia a preto nebol dôvod pre postup podľa § 219 ods. 3 CSP.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol úspešným v odvolacom konaní, nepriznal nárok na ich náhradu, pretože mu v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).